

61

KONWENCJA

w sprawie międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu z 1972 roku,

sporządzona w Londynie dnia 20 października 1972 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 20 października 1972 roku została sporządzona w Londynie Konwencja w sprawie międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu z 1972 roku.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadczają, że wymieniona konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 11 listopada 1976 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Czyrek* L. S.

(Tekst konwencji jest zamieszczony w załączniku do niniejszego numeru.)

62

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 marca 1977 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Konwencji w sprawie międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu z 1972 roku, sporządzonej w Londynie dnia 20 października 1972 r.

Podaje się, niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem II ustęp 3 Konwencji w sprawie międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu z 1972 roku, sporządzonej w Londynie dnia 20 października 1972 r., został złożony Sekretarzowi Generalnemu Międzynarodowej Morskiej Organizacji Doradczej dnia 14 grudnia 1976 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji.

Wymieniona konwencja wejdzie w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 15 lipca 1977 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, iż następujące państwa stały się stronami powyższej konwencji, która wejdzie w życie w stosunku do tych państw, zgodnie z jej artykułem IV ustępy 1 i 2 dnia 15 lipca 1977 r., podpisując ją bez zastrzeżenia ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia albo składając dokumenty ratyfikacyjne, dokumenty przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia w niżej podanych datach:

Indie	dnia 30 maja	1973 r.,
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	dnia 9 listopada	1973 r.,
Ghana	dnia 7 grudnia	1973 r.,
Liberia	dnia 28 grudnia	1973 r.,
Nigeria	dnia 17 stycznia	1974 r.,
Dania	dnia 24 stycznia	1974 r.,
Francja	dnia 10 maja	1974 r.,
Hiszpania	dnia 31 maja	1974 r.,
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Pół- nocnej Irlandii	dnia 28 czerwca	1974 r.,

powyższa konwencja została rozciągnięta na Hong Kong dnia 30 października 1974 r.,

Norwegia	dnia 13 sierpnia	1974 r.,
Brazylia	dnia 26 listopada	1974 r.,
Grecja	dnia 17 grudnia	1974 r.,
Kanada	dnia 7 marca	1975 r.,
Socjalistyczna Republika Rumunii	dnia 27 marca	1975 r.,
Islandia	dnia 21 kwietnia	1975 r.,
Szwecja	dnia 28 kwietnia	1975 r.,
Ludowa Republika Bułgarii Niemiecka Republika Demokratyczna	dnia 29 kwietnia	1975 r.,
Belgia	dnia 15 maja	1975 r.,
Szwajcaria	dnia 22 grudnia	1975 r.,
Holandia	dnia 30 grudnia	1975 r.,
Syryjska Republika Arabska Socjalistyczna Federacyjna Republika Jugosławii	dnia 4 lutego	1976 r.,
Meksyk	dnia 16 lutego	1976 r.,
Papua-Nowa Gwinea	dnia 23 marca	1976 r.,
Republika Federalna Niemiec	dnia 8 kwietnia	1976 r.,
Bahama	dnia 18 maja	1976 r.,
Algieria	dnia 14 lipca	1976 r.,
Stany Zjednoczone Ameryki Nowa Zelandia	dnia 22 lipca	1976 r.,
Węgierska Republika Ludowa	dnia 4 października	1976 r.,
	dnia 23 listopada	1976 r.,
	dnia 26 listopada	1976 r.,
	dnia 15 grudnia	1976 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *E. Wojtaszek*

63

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I OBRONY NARODOWEJ

z dnia 20 kwietnia 1977 r.

w sprawie ruchu lotniczego cywilnych statków powietrznych.

Na podstawie art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W Polskiej przestrzeni powietrznej wyznacza się dla ruchu cywilnych statków powietrznych części następujące:

- 1) międzynarodowe i krajowe drogi lotnicze,
- 2) rejony lotnisk, rejony węzłów lotnisk oraz strefy lotnisk.

2. Rozmiary i rozmieszczenie dróg lotniczych ustala Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, a rejonów lotnisk i ich węzłów oraz stref lotnisk — Dowódca Wojsk Obrony Powietrznej Kraju, w porozumieniu z organem upoważnionym przez Ministra Komunikacji, z uwzględnieniem postanowień umów międzynarodowych, przepisów lotniczych, potrzeb obronności kraju oraz bezpieczeństwa i ekonomicznego wykonywania lotów statków powietrznych.

§ 2. 1. Lotniisko wojskowe uważa się za wyznaczone dla ruchu cywilnych statków powietrznych, jeżeli Minister Obrony Narodowej wydał decyzję o udostępnieniu lotniska dla tego ruchu.

2. Na okresowe lub doraźne korzystanie przez cywilne statki powietrzne z lotniska wojskowego wymagana jest zgoda właściwego organu wojskowego.

§ 3. 1. Loty statków powietrznych mogą odbywać się pod kontrolą lub nadzorem właściwych organów służby ruchu lotniczego.

2. Na międzynarodowych drogach lotniczych i na cywilnych lotniskach komunikacyjnych oraz w rejonach i strefach tych lotnisk loty wojskowych statków powietrznych mogą być wykonywane po uzgodnieniu z organami cywilnej służby ruchu lotniczego.

3. Na krajowych drogach lotniczych, na lotniskach wojskowych użytkowanych przez lotnictwo cywilne i pozostałych lotniskach nie wymienionych w ust. 2 oraz w rejonach i strefach tych lotnisk loty cywilnych statków powietrznych mogą być wykonywane po uzgodnieniu z organami wojskowej służby ruchu lotniczego.

4. W rejonach węzłów lotnisk loty statków powietrznych mogą być wykonywane za zgodą cywilno-wojskowego organu służby ruchu lotniczego działającego w danym rejonie.

§ 4. 1. Na drogach lotniczych, w rejonach lotnisk i ich węzłów, w strefach lotnisk (§ 1 ust. 1) oraz na lotniskach wyznaczonych dla ruchu cywilnych statków powietrznych kierowanie ruchem lotniczym statków powietrznych, spełniających wymagania obowiązujące w systemie kierowania ruchem cywilnych statków powietrznych, należy do organów cywilnej służby ruchu lotniczego.

2. Loty statków powietrznych, które nie spełniają wymagań obowiązujących w systemie kierowania ruchem cywilnych statków powietrznych, mogą być wykonywane w częściach przestrzeni powietrznej oraz na lotniskach wymienionych w ust. 1, jeżeli:

- 1) znajdują się pod kontrolą wspólnie działających organów cywilnej i wojskowej służby ruchu lotniczego;
- 2) są bieżąco koordynowane między wspólnie działającymi organami cywilnej i wojskowej służby ruchu lotniczego a organami dysponującymi lotami tych statków.

3. Na lotniskach wojskowych wyznaczonych dla ruchu cywilnych statków powietrznych oraz w strefach i rejonach tych lotnisk kierowanie ruchem lotniczym odbywa się zgodnie z warunkami określonymi dla danego lotniska.

4. Organy cywilnej służby ruchu lotniczego informują właściwe organy wojskowe o wszelkich planowanych i wykonywanych lotach cywilnych statków powietrznych.

§ 5. Wojskowa służba ruchu lotniczego zawiadamia cywilną służbę ruchu lotniczego o wprowadzeniu zakazu lotów lub ich ograniczeniu; cywilna służba ruchu lotniczego powiadamia o tym zainteresowanych użytkowników statków powietrznych i zainteresowane organy służby ruchu lotniczego.

§ 6. Loty cywilnych statków powietrznych poza częściami przestrzeni powietrznej określonymi w § 1 ust. 1 i lotniskami wyznaczonymi dla ruchu tych statków mogą się odbywać za zezwoleniem właściwego organu wojskowej służby ruchu lotniczego w wyznaczonych przez ten organ przestrzeniach i trasach.

§ 7. Zmiany ustalonych lub nakazanych warunków lotu cywilnego statku powietrznego mogą być wprowadzone po uzgodnieniu z właściwym organem wojskowej służby ruchu lotniczego.

§ 8. 1. Ruchem lotniczym kierują ściśle współdziałające z sobą organy cywilnej i wojskowej służby ruchu lotniczego, a w szczególności:

- 1) centralny i rejonowe wojskowo-cywilne ośrodki koordynacji ruchu lotniczego,
- 2) cywilny centralny ośrodek kierowania ruchem lotniczym,
- 3) cywilno-wojskowe ośrodki kierowania ruchem lotniczym w rejonie węzłów lotnisk.

2. Do zadań organów służby ruchu lotniczego wymienionych w ust. 1 pkt 1 należy analizowanie, planowanie i koordynowanie całokształtu ruchu lotniczego.

3. Do zadań organów służby ruchu lotniczego wymienionych w ust. 1 pkt 2 i 3 w szczególności należy:

- 1) zapewnienie sprawnego przebiegu planowanego ruchu lotniczego,
- 2) wprowadzanie bezpiecznych separacji pomiędzy statkami powietrznymi lub grupami tych statków,
- 3) przekazywanie załogom statków powietrznych niezbędnych poleceń, wskazówek i informacji,
- 4) udzielanie pomocy załogom statków powietrznych w szczególnie trudnych sytuacjach oraz uruchamianie poszukiwania i akcji ratowniczej.

§ 9. Szczegółowe zasady ruchu lotniczego cywilnych statków powietrznych oraz współpracy organów cywilnej i wojskowej służby ruchu lotniczego określają Ministrowie Komunikacji i Obrony Narodowej.

§ 10. Przepisy rozporządzenia, z wyjątkiem § 6, stosuje się również do przestrzeni powietrznej nad Morzem Bałtyckim, poza wodami terytorialnymi, w której działa polska cywilna służba ruchu lotniczego na podstawie umów międzynarodowych.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Obrony Narodowej z dnia 19 grudnia 1964 r. w sprawie zasad ruchu lotniczego cywilnych statków powietrznych (Dz. U. z 1965 r. Nr 1, poz. 4 i Nr 30, poz. 201 oraz z 1971 r. Nr 17, poz. 174 i Nr 30, poz. 273).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 maja 1977 r.

Minister Komunikacji: w z. R. Pietraszek
Minister Obrony Narodowej: w z. J. Urbanowicz

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w 608 i 42-14-78.

Wydrukowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.